

SERMO ALIUS COMPUNCTORIUS.

Χειρὸς ὁμοίος ἔστιν. Ὁ δὲ μὴ ταπεινοφρονῶν, τῷ Χειρὸς ἄλλοτελὸς ἔστιν. Εἴ τις ὑπακοὴν ἐκτίσαστο, τὸ Θεὸν μιμῆται. Ὁ δὲ ἀντιλέγων, ἄλλοτελὸς ἔστι τῷ Χειρὸς. Εἴ τις ἁποστόλας τῶν προσώτων, τὰς ἀγγέλους μιμῆται. Ὁ δὲ ἀπίστος ὁμοίος ἀλλῷ, ἢ τῷ Διαβόλῳ οἰκιστῆ. Εἴ τις τὴν ἀλήθειαν ἀγαπᾷ, ἀληθῶς τῷ Χειρὸς φίλος ὑπάρχει. Ὁ δὲ τὸ ψεῦδος ἀγαπῶν, μαθητὴς Ἰνυχάνει τῷ Διαβόλῳ. Εἴ τις τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀγαπᾷ, ἀγαπᾷ τὸν Θεόν. Ὁ δὲ τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, μισᾷ τὸν Θεόν. Εἴ τις ἀδελφὸν ἀδελφῶν ἐν διαβάσει, σὺ τῶν Διαβόλων κατακτείνῃ. Ὁ δὲ πᾶσι ὑπὲρ ἀδελφῶν, τὸ Χειρὸς ὁ ποιῆτος κληρονομῆ. Εἴ τις βδελύσσει τὸ ἐπί ἀμαρτιῶν σφαλέντα, ἑαυτὸν κατακτείνει. Ὁ δὲ συμπάσχων ἰσὺ πᾶσι καὶ ἐ συλλυπηθῆναι, τὸ ἐαυτοῦ ψυχῆ καὶ θανάτου ἀπεργάζει. Εἴ τις δημοσιεύει ἐπὶ σφάλματι ἀδελφῶν, σπυλοὶ τὸ ἐαυτοῦ ψυχῆ. Ὁ δὲ κρυπτεῖν σπυλοὺς συμπαθείας ἔνεκεν, ὁ ποιῆτος ἐν καρδίᾳ ὀργῆς σκεπασθῆσει. Εἴ τις ὑψηφθαυθῆται ἢ φουσιῖται ὡς κατορθώσας τὸν βίον καὶ τέλειον ἑαυτὸν ἁπονοῶν, ἔστος τὸ κάματον ἀπώλεσε, καὶ τὸ μισθὸν ἀπέχευ. Ὁ δὲ τῆν ταπεινότητά κρυπτεῖν σπυλοῦν τὰ ἑαυτοῦ κατορθώματα, ἔστος ὑψωθῆσει τὸν Κυρίου, καὶ τὸ μισθὸν πρὸς αὐτὸν λαμβῆσει. Εἴ τις καυχᾶται ἐπὶ σωροκοπῆς ἢ μεγαλαυχῆ, ἔστος πεσῆσει. Ὁ δὲ κατεντελλῶν ἑαυτὸν καὶ συμκρῖνον, ἔστος εἰς ἀνώτερον ὑψος ἑαυτὸν ἀναβιβάσει. Εἴ τις οὐχέως ὀργισθῆται ἢ θυμῶν, ὁ ποιῆτος δικαιοσύνης Θεῶν ἔστιν ἐκτός, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Χειρὸς οὐκ αὐλῆσει. Ὁ δὲ τὸ σαρκώτητα κεντηθῆναι, καὶ τὸ ἐπεικῆαν ἀσφαλῶν ὁμοίος, ἔστος οἰκητιὸν ἔστι τῷ ἀγίῳ Πνεύματι. Εἴ τις ἀποσπέρσει ἀδελφὸν πλημμελήσαντα, ἔστος πεπλανῆται καὶ φρένας ἔχει κενὰ. Ὁ δὲ ἐν ἀγάπῃ συμπάσχων, τέλειος ἐν ἀρεταῖς ὑπάρχει. Εἴ τις ξένον ἀδελφὸν ἀποσπέρσει, τῷ πᾶσι ὁ Θεὸς ἀποσπέρσει. Ὁ δὲ ἐν ἀγάπῃ δεχόμενος αὐτὸν, τὸ Θεὸν ἀποδέξει. Εἴ τις σθεῖ κτίσας ἐ οἰκοδομῆς τρέπει, τὸ ἀγωνίαν ἀγαθῶν γυμνὸς ὑπάρχειν σπυλοῦν. Ὁ δὲ σθεῖ τὰ πνευματικὰ σπυλοῦν καὶ ἀγωνιζόμενος, ἔστος ἐπιγινώσκει τὸ γλυκύτητα τῶν ἀγωνίων ἀγαθῶν. Εἴ τις ἰμάτια λαμψρὰ φιλοκαλεῖ, σολῆς δεῖται γυμνὸς ὑπάρχει. Ὁ δὲ τῶν ἐκ σιωπῆς ἰματίοις ἑαυτὸν περικεῖται, ἔστος μερικῆ τὸ πνευματικὸν σολῆν ἐπειδύσαται. Εἴ τις ἐν τῶν καρπῶν τὸ ἀρχὴ καὶ τὸ λαλῶν ἀμελεῖ ἢ μετατρέξει, ἔστος τὸ Θεὸν πρὸς ἑαυτὸν σπυλοῦν καὶ σπυλοῦν ἐνδιδυόμενος τῆν λαλῶν. Εἴ τις ἐν τῶν ἀφελείᾳ τῶν Γραφῶν καὶ ἐν τῶν ἀναγνώ-

A Christi similis est: Qui autem sine humilitate est, a Christo alienus est. Si quis obedientiam possederit, Deum imitatur: qui vero contradixerit, Christo alienus redditur. Siquis praefecto paret, Angelos imitatur: qui autem resistit ei, Diabolo familiarem se reddit. Siquis veritatem diligit, vere Christi amicus est: qui autem mendacio gaudet, Diaboli discipulus efficitur. Qui fratrem suum amat, a Deo amatur: at qui odio fratrem persequitur, Deo exofus erit. Siquis fratrem apud alios calumniatur, cum Diabolo condemnabitur: qui autem proximi causa patitur, Christum talis hereditate possidebit. Siquis in peccatis aberrantem detestatur, seipsum condemnat: qui autem lapsus comparitur, ac condolet, mundam suam animam efficit. Qui erratum proximi publicat, suam animam contaminat: at qui compassionis quodam affectu illud occultare studet, irae tempore is protegetur. Siquis superbia inflatur quasi de vita a se recte instituta, seque perfectum existimat; laborem hic perdidit, & mercedem recepit: qui vero recte a se facta per humilitatem caelare nititur; hic a Domino exaltabitur, suamque ab ipso mercedem accipiet. Si de bonis quis gloriatur successibus, hic cadet: qui autem seipsum humiliat atque extenuat, in sublimiorem se altitudinem provehet. Qui ad iracundiam celer est, extra Dei justitiam est, neque cum ipso Christus demorabitur: qui vero mansuetudinem possidet, & benignitatem atque equitatem amplectitur, hic domicilium est Spiritus sancti. Siquis fratrem delinquentem averfatur, hic seductus est, mentemque vanam possidet: qui autem in caritate comparitur, in virtutibus perfectus est. Siquis fratrem peregrinum fastidierit, hunc averfabitur Deus: qui vero in caritate eum excipit, Deum ipsum suscipit. Siquis fabricationibus delectatur, & aedificiis, aeternis se bonis spoliare satagit: at qui in spiritualibus occupatur & certat, hic aeternorum bonorum dulcedinem novit. Qui splendorum vestitium elegantiam curat, divina stola exueatur: at qui se vestibus ex consuetudine obtegit, spiritalem is stolam induere sedulo cogitabit. Siquis precationis ac psalmodiae tempore negligens, distractaque mente fuerit, Deum hic ad iracundiam provocat: qui autem promte ac sedulo psalmodia delectatur, Spiritus sancti hic particeps efficitur. Siquis circa Scripturarum utilitatem ac lectionem non elabo-

Tom. I.

σδ

X 2 rarit,